Štev. 39. V Trstu, v torek 8. februarja 1916. Letnik XLI.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . „ 12.—
za tri mesece . . . . . „ 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 5.20
za pol leta . . . . . „ 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnine in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno la upravi „Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilični račun št. 841.65?

Pregled najnovejših dogodkov.

Na ruskih, balkanskih in italijanskih bojiščih nič novega. Na zapadni fronti srditi topovski boji med La Bassee in Arrasom. Angleško uradno poročilo o rezultatih napada zeppelinovcev na Anglijo. **Dosedanji nemški vojni plen.**

Turška bojišča. — V Iraku nobene izpremembe. — Na kavkaški fronti ruski napadi na turške predpostojanke in posamezne oddelke odbiti. — V Dardanelah sestreljen en angleški dvokrovnik, sicer nič novega.

Razno. — Nemški državni podtajnik Zimmermann o odnošajih med Nemčijo in Ameriko. — Avstrijski ministri na posvetovanjih v Pešti.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 7. (Kor.) Uradno se objavlja: 7. februarja 1916, opoldne.

Položaj je povsod neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 6. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se javlja: Poročilo Cadorne 4. februarja.

V noči na 2. t. m. je izvršil sovražnik, potem ko je s številnimi ročnimi bombami poškodoval naše postojanke na Col di Lani (gornja dolina Cordevole), srdit napad na iste. Bil je odbit. Zjutraj so konstatirali naši poizvedovalni oddelki, ki se jih sovražnik ni upal nadlegovati, težke izgube, ki jih je imel sovražnik tekom nočnega napada. V oddelku Tofane (dolina Boite) je naša artiljerija razpršila sovražne čete in jim prizadejala velike izgube. Ob Soči živahno sovražno topovsko delovanje posebno proti vasem. Naša artiljerija je odgovarjala in obstreljevala sovražno črto sovražnika. Dva sovražna letalca sta metala bombe na Giorgio v laguni pri Gradežu. Škoda je neznatna.

Prip. To pojasnilo o boju na Col di Lani ne odgovarja dejstvom. Dogodki so se vršili sledeče: V noči na 2 .t. m. je izvršil naš oddelek nepričakovan napad na neko novo italijansko okopno postojanko na pobočju Col di Lane, ki se je tudi posrečil. Približanje se je izvršilo neopaženo in brez strela. Po izpovedbah ujetnikov je bila italijanska posadka popolnoma presenečena. Po krvavem boju, tekom katerega so zmetali naši nad 200 ročnih granat, je bila postojanka zavzeta. Sovražni poveljnik podporočnik in 50—60 Italijanov je bilo ubitih ali ranjenih, 16 mož neranjenih ujetih, pobegnilo jih je le malo. Z 19 našimi minami je bila italijanska postojanka skoro popolnoma razrušena. Ker so se bližala znatna sovražna ojačenja in je bila naša naloga izvršena, se je naš oddelek zopet umaknil v našo bojno postojanko. Naše izgube znašajo 2 mrtva in dva lahko ranjena. Dne 3. februarja so pričeli Italijani zopet popravljati razrušena kritja.

Italijanske laži.

DUNAJ, 6. (Kor.) Iz stana vojnih poročevalcev javljajo: »Corriere della Sera« od 8. januarja je prinesel članek iz peresa svojega dopisnika Civinini-ja o nekem baje na Romunsko pobeglem avstro - ogrskem letalcu, ki da je pripovedoval, da je dobil nalog, naj gre v Sofijo kot instruktor v letalstvu, da pa je raje dezertiral na Romunsko. Letalec da je tudi pripovedoval o izgubah avstro - ogrskih čet in letalih in letalcih. Trditve tega poročevalca so neresnične od prve do zadnje besede.

Položaj v Italiji.

ROMANO, 6. (Kor.) Minister Barzilai, ki je naznanil političen govor v Parmi, je sporočil, da do obiska francoskega ministrskega predsednika Brianda ne odide iz Rima. Z ozirom na to potovanje obnavljajo italijanski republikanci in poklicani prijatelji Francije staro, včasih grozečo, a od cenzure omiljeno zahtevo, da naj Italija takoj napove Nemčiji vojno. Med tem pa se francoski poslanec Marcel Cachin v Rimu trudi za izvedbo ideje italijansko - angleške parlamentarne organizacije. Minister za vnanje zadeve Sonnino je odgovoril Cachinu, ko mu je ta pojasnil dovoljenje francoske in angleške vlade za to ustanovitev in ko je hotel izvedeti tozadevne namere italijanske vlade, da ima glede ustanovitve te parlamentarne organizacije gotove pridržke in nikakor ne želi, da bi bila italijanska vlada na kak način prizadeta in vezana.

Nemško uradno poročilo.

BERLIN, 7. (Kor.) Veliki glavni stan, 7. februarja 1916.

Zapadno bojišče. — **Srditi topovski boji med prekopom La Bassee in Arrasom kakor tudi južno Somme. Sovražnik je v zadnjih dneh zopet živahno obstreljeval mesto Lens. V Argonih so Francozi razstrelili in zasedli eno rupo na višini 285 (La Fille Morte, severovzhodno La Chalade), a so bili s protinapadom takoj zopet pregnani iz nje.**

Vzhodno bojišče. — **Ruska stražna postojanka na vzhodnem bregu Ščare ob železnici Baranovičl - Ljakovičl, ki smo jo zavzeli v noči na 6. t. m., je bila napadena brezuspešno. Sovražnik se je moral umakniti z znatnimi izgubami. Jugovzhodno Visdija smo uplenili nepoškodovano rusko letalo, katerega voditelj je zgrešil smer.**

Balkansko bojišče. — **Nič novega.**

Vrhovno armadno vodstvo.

Princ Oskar pruski ranjen na ruskem bojišču.

BERLIN, 7. (Kor.) Wolffov urad poroča: Polkovnik, princ Oskar pruski, je bil na vzhodni fronti po granatnih drobcih lahko ranjen na glavi in na gornjem delu ene noge.

Dosedanji vojni plen Nemčije.

BERLIN, 7. (Kor.) Kakor se poroča s pristojne strani, znaša v notranjosti Nemčije se nahajajoči vojni plen 1,429.971 ujetnikov, okoli 9.700 topov, municijskih in raznih drugih vozov 7.700, nad 1,300.000 pušk in 3.000 strojnih pušk. Te številke pa se dejanski ne krijejo z resnico, ker je bilo mnogo ujetnikov odvedenih v avstrijskoogrska vojna taborišča, mnogo nerabnih topov ostavljenih na bojišču in je mnogo porabnih topov na delu proti sovražnikom.

Nemška posadka v Kamerunu se je umaknila na špansko ozemlje.

LONDON, 6. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Madrida: Uradno se javlja: 900 Nemcev in 1.400 domačinov je prestopilo Kamerun. Po poldrugoletni junaški borbi so se morali vsled ogromne premoči umakniti. Z veseljem je pozdraviti, da se jim je posrečilo preprečiti sovražne obkoljevalne poizkuse in se umakniti na nevtralno špansko ozemlje.

Gibanje francoskih in angleških čet ob bolgarski meji.

MILAN, 6. (Kor.) »Corriere della Sera« poroča iz Soluna: Razven gibanja čet, ki so dovedla že do prask na grško - bolgarski meji, je opažati vnovič pomikovalna gibanja manjših francoskih in angleških kolon. En angleški oddelek je odšel iz skrajne obrambne črte Soluna, a je moral prebiti eno noč pričakujoče, ker so se grške oblasti branile dovoliti prehod. Francoske patrulje preiskujejo solunski okraj. Dobiti je vtisk, kakor da hočejo Francozi in Angleži sami pričeti z ofenzivo, ker se noče geniti sovražnik.

Francija zahteva vrhovno vodstvo zase.

PARIZ, 6. (Kor.) V »Journalu« zahteva Charles Humbert vrhovno vodstvo akcij zaveznikov za Francijo in pravi, da ima Francija, ki je dosedaj več storila in trpela kakor drugi, dolžnost, da govori jasno in razločno. Francija ni sedaj na vrsti, da bi se še bolj trudila v stvari nadomeščenja moštva, toda kar je njej nemogoče, store lahko še Rusija, Anglija in Italija. Francija mora zbog svoje dolge vojne izkušnje, višine tehniških del in inteligence postati duša in pamet koalicije. Premaganje strahovitega sovražnika je še trd oreh, ki se ne razbije sam od sebe. Ogromna sredstva koalicije potrebujejo enotnega vodstva. Zahteva Francije je primerna, da se ji ugodi. Naj bi jo smatrali zavezniki za to, za kar jo smatra sovražnik: za centralno državo, katere padec bi bil pogin vseh, in katere zmaga bi s pomočjo allirancev postala zmagoslavje vseh.

Angleško uradno poročilo o zadnjem napadu zeppelinovcev.

LONDON, 6. (Kor.) Vojni urad objavlja z ozirom na nemško uradno poročilo sledeče poročilo: Glede zadnjega napada zeppelinovcev na Anglijo se konstatira, da je v industrijalnih in trgovskih napravah povzročena škoda sledeča: 1. Resno so bili poškodovani: 3. pivovarne, 3 železniška skladišča, ena lokomotivna lopa, ena tovarna za cevi, ena za svetiljke in ena kovačnica. Manjšo poškodbo, kakor razbitje šip in vrat, je zaznamovati v eni municijski tovarni, enem žitnem skladišču, v železarnah na dveh krajih, v eni tovarni za žrjave, eni tovarni za izdelovanje pasov in v enem rudokopu. Nobeni doki, žitna skladišča, municijske tovarne ali industrijalne naprave bodisi kterekoli vrste, razven imenovanih, niso bile poškodovane. Porušenih je bilo okoli 15 delavskih hiš in poškodovanih veliko število manjših trgovin in stanovališč, eno resno, druga le lahko. — Po zadnjem poročilu je bilo ubitih: 26 moških, 23 žensk in 7 otrok, ranjenih pa je bilo 48 moških, 46 žensk in 7 otrok. — Nadaljnih pojasnil take vrste se nikakor ne namerava objavljati, ker ne bi bilo umestno, da bi se dajalo sovražniku informacije o rezultatu njegovih zračnih napadov. Vendar pa se povodom napada, pri katerem je bilo dosedaj največje število zrakoplovov, objavlja ta izjava glede majhne škode, da se pokaže, kako neutemeljeno je domnevanje, da je mogoče gospodarsko življenje Velike Britanije ali njene vojaške priprave imenovanja vredno oškodovati z brezciljnim metanjem bomb iz zrakoplovov, ki prihajajo v deželo v temi. Pri 29 večjih in manjših zračnih napadih, ki so bili izvršeni na Anglijo od pričetka vojne, je bilo ubitih 133 moških, 90 žensk in 43 otrok.

Potopljen parnik.

LONDON, 6. (Kor.) Lloydova agentura poroča: Angleški parnik »Balgownie« se je potopil. Posadka, razven enega oficirja, je rešena.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 6. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta v Iraku: Nobene izpremembe. — Kavkaška fronta: Sovražni napadi na naše predstražne postojanke in posamezne oddelke so bili odbiti. — Dardanelska fronta: Pod vodstvom poročnika Kronhausa se nahajajoče naše bojno letalo je zasledovalo en angleški dvokrovnik in streljalo nanj, tako da je padel med Imbrom in Kaba tepe v morje. Dve križarki ste nekaj časa streljali na Teke Burnu in okolico Seddil Bahra, a ste se potem, ko ste oddali 30 strelov, vsled našega protlognja in naših anatolskih baterij umaknili. Dne 3. februarja ste dve sovražni vojni ladji oddali na dve obrežni vasi, ležeči severno in južno zaliva Čantarli v oddelku Bergama 40 strelov, ne da bi bila povzročena kaka škoda.

Odnošaji med Ameriko in Nemčijo.

NEWYORK, 6. (Kor.) Berlinski korespondent »Associated Pressa« je imel razgovor z nemškim državnim podtajnikom Zimmermannom, ki je izrazil tekom razgovora nado, da bodo novi predlogi, ki so bili že predloženi Združenim državam, zamogli tvoriti podlago za končno ureditev. Vendar pa nikakor noče prikrivati resnosti položaja. Zimmermann je rekel dalje, da Nemčija ne more dati več nobenih koncesij in da noče pod nobenim pogojem priznati nezakonitost vojevanja podvodnikov v vojnem pasu. Nemška vlada je pripravljena, storiti vse, kar je v njeni moči, da ugodi željam Amerike. Ona je to že storila, vendar pa obstojajo meje, pri katerih preneha tudi prijateljstvo. Državni podtajnik je izjavil, da ne more razumeti stališča Amerike. V Nemčiji se je mislilo, da so diference glede podvodnikov poravnane in slučaj »Lusitania« rešen. Nemčija je izjavila pripravljenost, da zadovolji zahtevam po odškodnini, toda ameriška vlada je prišla s čisto novimi zahtevami, ki jim Nemčija pod nobenim pogojem ne more ugoditi. Amerika ne sme preveč zahtevati in ne poskušati, poniževati Nemčijo. Glede teh novih zahtev in novih instrukcij nemškemu veleposlaniku grofu Bernstorffu državni podtajnik Zimmermann ni hotel več govoriti, vendar pa ni zakrival mnenja, da je vsa kriza posledica zahteve Amerike, da naj prizna Nemčija potopitev »Lusitanie« kot mednarodno pravo kršeče dejanje. Nemčija se ne more odpovedati orožju podvodnikov. Zimmermann je ponovno naglašal, da Nemčija v slučaju, ako hočejo izzvati Združene države prelom, ne more nič več storiti, da to prepreči. Najbolj obžalovanja vredno na vsej stvari bi bilo, da ni nobenega pravega povoda za prelom. Nemčija in Unija da nimate nobenih nasprotujočih se interesov. Nemčija upa celo na znaten razvoj trgovine med obema državama po vojni. Ta nada bi bila uničena, ali pa bi bil tak razvoj vsaj zelo oviran, če pride sedaj do preloma; toda Nemčija ne more iti dalje, kakor je šla dosedaj.

Ruski ministrski svet.

KOPENHAGEN, 6. (Kor.) »National Tidende« poroča iz Petrograda: Dne 4. februarja se je vršil prvi ministrski svet pod predsedstvom novega ministrskega predsednika Stürmerja. Razpravljalo se je o raznih važnih vprašanjih. Sklicanje dume je bilo odgodeno na 22. t. m. Ravnatelj državnih dolgov Haritonov je demisijoniral.

Razstava protez v Berolinu.

BERLIN, 7. (Kor.) Nadvojvoda Karel Štefan si je ogledal včeraj posebno razstavo protez in se je udeležil danes zborovanja za oskrbo vojnih pohabljencev. Nadvojvoda je bil za danes povabljen od cesarja Viljema na zajutrk v Potsdam. Jutri zvečer se vrne nadvojvoda na Dunaj.

Dame ruskega Rdečega križa na Dunaju.

DUNAJ, 5. (Kor.) Nadvojvodinja Zita je pred par dnevi sprejela dame ruskega Rdečega križa, ki so se mudile na Dunaju. Nadvojvodinja se je potom njih natančno informirala o odredbah, ukrenjenih tozadevno v Avstriji in jo je zagotovilo, da so bili delegatje z vsem, kar so videli, jako zadovoljni.

Nadvojvoda Karel Štefan odpotoval v Berlin.

DUNAJ, 6. (Kor.) Admiral, nadvojvoda Karel Štefan, je odpotoval včeraj zvečer za več dni v Berlin.

Poizvedovalni urad za vojne ujetnike.

DUNAJ, 5. (Kor.) Skupni centralni poizvedovalni urad naznanja, da se pisma v italijanskem, rumunskem in češkem jeziku za vojne ujetnike na Japonskem ne odpošiljajo dalje, ker nimajo tamkajšnje cenzurne oblasti nobenih organov, ki bi znale te jezike.

Avstrijski ministri v Pešti.

BUDIMPEŠTA, 7. (Kor.) Ministrski predsednik grof Stürgkh in ministri Forster, Zenker, Leth in Spitzmüller so prispeli semkaj z referenti. Posvetovanja z ogrsko vlado, ki se pričnо danes in se bodo nanašala na razprave preteklega tedna, bodo trajala najbrže dva dni.

Draginja na Norveškem.

KRISTIJANIJA, 6. (Kor.) Draginja na Norveškem vsled pomanjkanja in težkoč po Angliji strogo kontroliranega uvoza vedno bolj narašča.

Princ Demetrij Morzni umrl.

BUKAREŠT, 6. (Kor.) Moldavski princ Demetrij Morzni je umrl. Bil je odličen pristaš stranke Take Jonesca in tekom vojne z Bolgarsko policijski prefekt.

Položaj.

7. januarja.

Z nobenega bojišč ni bilo preko nedelje nikakih vesti o kakem posebnem dogodku. Očividno je potek svetovne vojne sedaj v štadiju priprav za bodoče dogodke v velikem slogu. Zato bi bilo zgrešeno, ako bi iz te tišine izvajali kake optimistične nade glede konca te velike tragedije. Pravo je zadel španski ministrski predsednik, ko je — oporekajoč glasovom o pretveznem kongresu nevtralcev v Madridu v pospešitev sklepa miru — menil napram nekemu poročevalcu, da ni še tu tisti psihološki trenutek, ko bi imelo posredovanje za mir kake nade do uspeha. Trpko je, ako moraš gledati neprijetni resnici v lice. Vendar je bolje, da jej gledaš, nego da bi si zatiskal oko pred njo, kajti s tem resnica ni odpravljena, niti ne koristiš namenu, ki ti je na srcu. Stvari ne koristiš, pač pa izpostavljaš sebe in druge najgrenkejim razočaranjem, če se vdajaš nadam, ki nimajo v vsem položaju podlage in upravičenja. Miru želi gotovo vse človeštvo, da bi se moglo zopet povrniti k svojim nalogam — civilizacije. Ali vsakdo je sebi najbližji in tako tudi vsaka država želi najprej — sebi zagotovitev možnosti in varnosti za tako blagoslovljeno delo, za svoj blagor in svojo bodočnost. Tako more tudi naša država pritrditi le častnemu in pravičnemu miru, ki jej bo nudil garancije za nje integriteto, za uspešen notranjen razvoj in za varnost proti vsakemu ogrožanju od zunaj! A stvar je taka, da dogodki niso še toliko dozoreli, da bi bila dana že sedaj na vseh straneh dispozicija za tak sklep miru. Zato ne preostaja drugo, nego da zremo pogumno v obraz resnici, da bo treba še velikih dogodkov, ki prisilijo nasprotnike naše države k spoznanju, da morajo privoliti v mir, ki bo toliko v pogledu materijalnih koristi, kolikor v pogledu ugleda naše države odgovarjal ogromnim žrtvam, ki jih doprinašajo narodi te države za cilje, po katerih stremo v tem gigantskem boju. Šele potem, ko pridejo nasprotniki do tega spoznanja, bo tu tisti trenutek, o katerem je govoril španski minister, in ko bo imelo posredovanje ne le nade, ampak gotovost do uspeha. Dotedaj bomo morali že — bodimo si v svesti tega — nositi breme, ki nam je nalagajo sedanji časi.

Sedaj smo še oddaljeni od tega trenutka. O tem nam govori pregled na politično pozorišče ne le na našem kontinentu marveč tudi izven njega.

V Romunski, Grški, Albaniji, v Japonski in v Ameriki se nam kaže položaj v znamenju nejasnosti in negotovosti, da nikdo ne more niti slutiti, ali pride iz teh zamračenih kotov horizonta huda ura in proti komu, ali pa zasije svitel žarek — oznanjevatelj miru.

Zlasti med **Nemčijo in Ameriko** je razmerje baje skrajno napeto. »Vossische Zeitung« naravnost svari javnost, naj se ne udaja iluzijam.

V Italiji je sicer fiasko Salandre očiten in njegov zadnji govor v Turinu priznava, da je njegova politika doživela polom, a to ne le na bojišču, marveč tudi na šahovni politiki napram — lastnim zaveznikom. Nadrobil je sicer nekoliko tistih zvenečih fraz, ki so toli omiljene italijanskem temperamentu — češ: jaz služim idealu slavne in bogate Italije v vojni in v miru — da je potem izgovoril grenko izpoved: podajal je političnim faktorjem v Turinu nasvet, naj ostanejo složni in močni, naj podpirajo vlado, pa tudi tisto, **ki utegne slediti sedanji. »Borba izrablja moči** — je rekel — **in kmalu bi mogel priti čas, ko se bo morala sedanja vlada odločiti za — odstop!«**

Ali ne zveni to kot labudovo petje? Ako se ne bi bali, da zagrešimo blasfemijo, bi rekli da nas ta Salandrov apel spominja na besede apostola: »Gospod, mrači se!« Toda, tudi tu je treba resno svariti pred iluzijami. Salandra pade morda kmalu radi svoje nesrečne in nemoralne politike, ali njegovi nasledniki bodo sledili poti te politike, odidejo, dete njihovega greha ostane, ker danes so politične razmere v Italiji take, da vsaj za sedaj ne more v političnem življenju priti do takih pretresljajev, ki bi edini mogli izsiliti preobrat. Tem huje za Salandre in Sonnine in njihove nižje in — višje sokrivce utegnejo biti konsekvence tedaj, ko pride do takih pretresljajev, ko bodo tisti, ki sedaj krvave, povrnivši se domov, videli, kako brezvestno se je igralo z najvišjimi interesi naroda.

Ti prihodnji maščevalci danes — kakor rečeno — nimajo še besede. Politični faktorji, ki imajo danes odločilno besedo, hočejo drveti dalje. O tem priča tudi govor s katerim je v Turinu senator Ferrero de Campiano pozdravil Salandro: »Italija pride do zaželjenega cilja in mir se ne sklene, dokler ne bosta Italiji zagotovljena alpska meja in gospodarstvo nad **obema obalima Adrije in dokler italijanska vojska ne pride v Trst in Trident kot zmagovita osvoboditeljica«.**

Ob takih dispozicijah more biti na avstrijski strani le en odgovor: absoluten ne!

Isto, kar velja o bližajoči se, velja tudi glede izvršene ministrske spremembe v **Rusiji.** Goremijkina je nadomestil Stürmer. Moža utegneta iti zelo narazen s svojimi političnimi nazori. Govori se celo, da se Stürmer — dasi je bil na glasu zakrknjenega konservativca — bolj nagiblje k liberalnim nazorom in k večjemu spoštovanju do parlamentarizma, nego njegov prednik. Ali v stvari, ki obremenja srca vsega sveta, ob vprašanju: ali nadaljevanje vojne ali konec prelivanja tolike krvi s sklepom poštenega miru — ne izpreminja ministrska kriza v Rusiji prav nič. Tudi Stürmer se je izrekel v svoji programatični izjavi za **nadaljevanje vojne do skrajnosti!**

To niso oznanjevalci bližnjega miru. Dobro je da gledamo tej resnici v obraz, ker bomo potem laglje prenašali breme, dokler ne pride mir, kakršnega edino smemo želeti in — zahtevati!

O prihodnji uredbi našega trgovsko političnega razmerja do nemške države

je razpravljal te dni mož - strokovnjak z bogatimi izkustvi, ki je torej gotovo med poklicanejšimi in čegar sodba je gotovo vsega uvaževanja vredna. V plenarni, polnoštevilno obiskani seji praške trgovske in obrtne zbornice je nje predsednik **V. Nemec** razpravljal o uredbi naše bodoče trgovske politike, o velikih gospodarskih problemih naše monarhije in o principijelnih vprašanjih našega novega gospodarstva v bodočih časih miru.

Za danes naj podamo tu glavne momente iz njegovih izvajanj o vprašanju našega bodočega **trgovsko - političnega razmerja do nemške države.**

Takoj uvodoma je obžaloval, da med avstrijskimi trgovinskimi zbornicami ni soglasja napram temu važnemu vprašanju, ki naj položi temelje našemu bodočemu gospodarskemu življenju. Zastopnik praške zbornice je v trgovsko politični centrali predlagal, naj se najprej ugotove resnične podlage in gospodarsko učinkovanje tega eminentno gospodarskega vprašanja in naj v ta namen referenti centrale poizvedujejo v svojih strokovnih skupinah in naj potem svoje poizvedbe predlože centrali, da jih prouči in stori svoje sklepe. Večina trgovskih zbornic je ta predlog odklonila in tako je bila praška zbornica prisiljena, da se je sama lotila ugotovitve in treznega ocenjanja vseh gospodarskih podrobnosti ki bodo po njenem mnenju končno vendar v prvi vrsti vplivale na rešitev tega vprašanja.

Kako opravičeno je stališče praške zbornice, dokazuje že dosedanji potek javne diskusije o tem vprašanju. **Navdušenje, ki se je kazalo iz početka za popolno carinsko unijo se je umaknilo pred silo resničnosti in resničnimi potrebami našega gospodarstva!**

Največji odpor prihaja iz Nemčije same, čemur se ne bomo čudili, ako vemo, da je Nemčija le z 11 odstotki svojega skupnega izvoza (in le z 8 odstotki svojega izvoza fabrikatov) interesirana na avstro - ogrskem tržišču, ter da 8 odstotkov svojega skupnega uvoza dobiva od nas, da je torej nerazmerno bolj navezana na svetovno tržišče, nego pa na nas.

Pa tudi v Avstriji govori splošni gospodarski interes odločno **proti tak. imen. priključenju.** Poizvedovanja praške zbornice so prinesla ta rezultat, da je tesnejemu združenju, ki bi šlo preko dopustnih posebnih olajšav, na poti **neprekoračljiva** ovira v kvalitativni enakovrstnosti obojestranskih gospodarstev, ki se nikakor ne izpopolnjujeta, marveč večinoma le **konkurirata** med seboj! Tudi po popolnem združenju bi obe državi istotako potrebovali uvoza raznih surovin, za tekstilno industrijo kolonijalnega blaga, južnega sadja, smol, dišav, važnih kovin in kemičnih surovin, mnogih živil in krmil itd.

iz drugih dežel. Le na tekstilnih surovinah iznaša letni uvoz v obe državi na dve milijardi kron. Iz tega izhaja z neodkloljivo silo, da popolnoma združenju obeh držav nedostaja vsake velike gospodarske ideje in opravičenja. In tudi, če bi pristopila vsa srednja Evropa z bližnjim Orijentom ne bi to ozemlje zadoščalo za oskrbovanje brez dovoza od zunaj, marveč bi se ta možnost le nekoliko zboljšala.

Gospodarsko **zbližanje** bi bistveno lajšalo medsebojno izmenjavo produktov, ali vsebovalo bi mnogokatero nevarnost celo za naše domače gospodarstvo, a vsled protiodredb tretjih držav tudi za vnanjo trgovino obeh držav.

Kar se pred vsem tiče našega lastnega gospodarstva, se more trditi na sploh, da se naš izvoz v Nemčijo ne more več bistveno povečati in da tudi po najtesnejem združenju ne bi mogli izdatno več eksportirati ne živil, ne surovin, ne industrijskih izdelkov, nego izvažamo že sedaj.

Živil zato ne, ker Nemčija že sedaj odjemlje ves prebitek skupne naše produkcije, ki pa se (preostanek namreč) **manjša vsled našega lastnega večajočega se konsuma.**

Surovin zato ne, ker jih sami nimamo mnogo in ker se to, kar moremo pogrešati, v Nemčiji itak lahko prodaja.

Fabrikatov ne, ker naša industrija na sploh izdeluje isto blago kakor nemška, ki pa je mnogo bolj razvita, in ker moremo torej v glavnem eksportirati v Nemčijo le specijalne produkte, katerih izvoz se pa ne more bistveno povečati niti ob carine prostem uvažanju.

Bodočnost našega industrijalnega eksporta torej ni v Nemčiji, **marveč na vzhodu**, ki mu bomo morali v tem pogledu obračati glavno pažnjo.

Če torej iz olajšanega izvažanja v Nemčijo ne more naše gospodarstvo pričakovati bistvenih koristi, **pa ima iz olajšanega uvoza iz Nemčije pričakovati večjih škod.**

To velja v isti meri za **poljedelstvo in industrijo.** (Konec pride.)

Vojna utrujenost Italijanskih čet.

Celo italijanske cenitve priznavajo, da znaša število mrtvih, ranjenih in bolnih okoli 600.000 mož. Na soški fronti so bile štiri velike bitke, na Tirolskem so poizkušali Italijani dvakrat ofenzivo, a kljub vsem naporom niso prišli niti za spoznanje naprej. Postojanke na levem krilu soške fronte so še vedno iste kakor septembra 1915. Grebenska črta Monte dei sei busi, strmo pobočje pri Selcah in gozdnati grič Larocca so še vedno trdno v naših rokah. Celo tam, kjer nam ne prihajajo na pomoč terenske razmere, kakor v ozemlju Tržiča in Devina, kjer ni nobenih višin in nobenih gričev, so italijanske postojanke še vedno na istih točkah. Že osem mesecev vztrajamo še v starih postojankah, kljub temu da smo na nekaterih točkah oddaljeni komaj 30 korakov od sovražnika.

Na levem krilu skušajo Italijani z metodičnim delovanjem doseči to, česar niso mogli nikjer izvojevati z obupnimi naskoki. Ponoči grade iz zabojev in peščenih vreč okope in približevalne jarke, ki pa jih naša artiljerija vedno zopet razruši. Posebno pri Selcah so Italijani podpirali te približevalne poizkuse s kompliciranim omrežjem okopov in kraških jarkov; toda to delo je bilo brez koristi, ker je to, česar niso uničili naši topovi, razbila potem naša pehota z nepričakovanimi napadi. Dva tedna je visela nad fronto gosta megla, ki je seveda zelo ovirala topovsko delovanje. Od 28. januarja dalje je vreme ugodnejše. Nastopila je predpomlad in topovi delujejo zopet s polno silo. Obstreljevanje je naperjeno predvsem proti zveznim potom domnevanih topovskih postojank, vendar pa obstreljujejo Italijani često tudi vasi daleč za fronto.

Razmere v italijanski armadi pa vsekakor ne morejo biti preveč idealne. Kolera in disenterija zahtevata velike žrtve. Hrpenenje po miru se polašča vedno večjih mas. Disciplina se kljub najstrožjim odredbam ni zboljšala in se često dogaja, da vojaki oficirjem ne slede pri naskokih. Zgradili so si vojašnice ob fronti, tudi njihova nastanišča so baje zelo udobna in več čet je zamoglo konstatirati, da so Italijani v zadnjem času precej dobro oskrbljeni tudi z zimskimi stvarmi. Šele sedaj, po devetih mesecih, se odpošiljajo italijanski vojaki prvikrat v oddelkih na dopust. Na raznih točkah fronte utrjujejo svoje postojanke in grade cele ograje žičnih ovir. Vse te priprave kažejo, kakor da bi se hotel sovražnik na gotovih točkah soške fronte omejiti na defenzivo.

Stalen pojav na soški fronti je izredno živahno letalsko delovanje.

Odkar ste poraženi Srbija in Črnagora, vlada v italijanski armadi silna nervoznost. Ona pričakuje napada, ki se ga pa italijanski vojaki silno boje. Dogaja se, da oddajajo celi roji ponoči salve. Nobena naša patrulja se jim ne zdi tako majhna, da ne bi domnevali, da gre za kak naš globoko zasnovan načrt. Najbolje je bilo opažati to nervoznost takrat, ko so naše čete napadle del italijanskih postojank pri Oslavju. Napad je bil izvršen ponoči pod zaščito megle in je 15 minut po prvih strelih napadalcev že pričela italijanska artiljerija na vsej fronti z blaznim streljanjem. Veliki kosi fronte so bili v zapornem ognju. Tudi pehota je bila alarmirana in se je takoj zbrala v postojankah. Strojne puške so ropotale in odmevale mogočno pehotne salve. Italijani so mislili, da pomeni naskok na Oslavje uvod splošnega napada in zato so takoj ukrenili vse predpriprave za obrambo. Naši so se čudili, ko pa se je položaj popolnoma pojasnil, je nastal splošen krohot v naših vrstah.

Zeppelinovec nad Parizom.

Pod naslovom »Zeppelinovec nad Parizom« opisuje pariški »Matin« v svoji številki od 31. januarja učinke zadnjega napada zeppelinovcev. List piše tako-le:

Težko je ležala noč nad mestom Parizom, temna, vlažna, mirna. Mila sapica je privabila ta sobotni večer še precej izprehajalcev na ulico. Naenkrat so se oglasili alarmski streli. Po ulicah drve gasilski avtomobili. Trobijo alarm. Trobentanje od vseh strani. Tisti trenutek so ugasnile skoro vse luči v mestu. Proti temnemu nebesu, ki je zakrito z gosto meglo, mečejo svoje žarke žarometi in razdevajo temo. V množici pa gre od ust do ust

— Zeppelinovec! . . . Zeppelinovec prihaja!

Prihodnji trenutek so pretresle prve tri eksplozije zrak. Tri bombe so se razpočile v nekem mestnem preddelu.

Ob tem času se je nahajalo nekoliko rodbin, ki so hotele še nekoliko svežega zraka, preden so šle spat, na bulvarju . . . ki so ga kolikortoliko še razsvetljevale luči še odprtih kavaren in kinematografov. Odspod navzgor prihaja v rednih premorih zamolkel ropot. To so vlaki podzemske železnice, ki vodi pod cesto. Naenkrat se začujejo v sosednjih ulicah svareči glasovi z rogom. Izprehajalci obstajajo. Nehote se upirajo njihovi pogledi v temno nočno nebo, na katerem ste se zasvetlikali sedaj tu sedaj tam dve zvezdi, ki pa zopet ugašate. To ste dve naši letali, ki ste vzleteli, da najdete napovedanega sovražnika.

Naenkrat razsvetli blesteča luč nočno temo. Strahovit pok. Vsake vrste razbitine, prst, kamenje, steklo, razstrgano drevje, vse to leti naokoli. Ženske in otroci kriče in beže.

Zeppelinovec je vrgel svoje prve bombe. Toda kam? . . . Gost dim se vali po zraku. Na buljvarju je panika dosegla vrhunec.

Polagoma izginja dim. Ljudje so premagali prvi strah in se zavedali kaj se je zgodilo. Sredi buljvarja, ravno pred hišo št. 53 je padla bomba. Ogromna luknja, skoraj 10 metrov v premeru, zija na cesti. In v globini te rupe se je naenkrat odprla druga luknja in zasvetil se je pod cesto se nahajajoči metropolitainski predor. Bomba je prebila obok predora. Tlak in prst, ki sta pokrivala obok, sta razkopana, kakor da sta iz lepenke. Nad tiri podzemske železnice se je podrl obok, kakih pet metrov od postaje, s katere je odšel vlak pred dvema minutama. Tla v predoru so pokrita z ruševinami, z upognjenimi tračnicami, ki jih je vrglo čez progo.

Na kolodvorih podzemske železnice je stalo veliko ljudi, ki so mirno pričakovali vlakov, ker niso vedeli, kaj se je zgodilo. Udarilo je, kakor iz jasnega, v ta podzemski svet. Strah je spreletel te ljudi. Človek, ki je bil navzoč je pripovedoval:

»Nič sluteči smo stali in čakali vlaka; kar nam je puh, močan kot tajfun udaril v lice. Sledil je strahovit polom. Najprej kratek, silovit udarec, potem pa cela vrsta zamolklih pokov. Bilo je, kakor da tuleče valovje buta ob strmo obal. Kaj se je zgodilo? Nihče nas ni slutil ničesar. Najprvo so mislili vsi, da se je dogodil kak atentat. Skoraj blazni vsled strahu so ljudje drli po stopnjicah navzgor. Toda kmalu se je izvedela resnica. Po istih stopnjicah, po katerih smo mi hoteli bežati navzgor, so pridrveli prestrašeni ljudje navzdol, ljudje, ki so se po eksploziji prve bombe hoteli skriti v predoru podzemske železnice. Po njih smo izvedeli, kaj se je zgodilo zgoraj. Reči pa moram, da je panika trajala samo malo časa. Kmalu so se ljudje pomirili in prvemu strahu je sledila radovednost, ki je pač najmočnejša stran pariške ljudske duše. Vse je drvelo navzgor, ne da bi bežalo, temveč da bi gledalo.«

Na buljvarju so v tem prihajali od vseh strani ambulančni vozovi. Gasilci so ob svitu bakelj preiskavali kupe prsti, ki jih je nametala eksplozija. Nekako čudežno v tem kraju ni bilo človeških žrtev, toda stvarna škoda je bila velika. Neštevilna okenska stekla sosednjih hiš so bila razbita. Eksplozija je izruvala drevo, ga preklala in vrgla na streho neke kavarne . . . In to je bilo vse.

Huje pa je bilo, žal, drugje. Komaj pol minute po padcu prve bombe je drug pok pretresel zrak in skoraj istočasno tretji. Obe bombi niste padli daleč od prve v malo, ozko, nekoliko se vzpenjajočo ulico. Bomba je prebila hišno streho in je eksplodirala sredi male obednice ter ubijala in rušila.

Ambulančni vozovi in gasilski avtomobili drve po ulicah tega gosto obljudenega mestnega predela. Tam se gnete množica, ki je iz strahu pobegnila na ulico.

Mrtvece so znosili v neko lopo v bližini in jih pokrili z belim platnom. Kmalu pride tjakaj predsednik republike, da jim izkaže zadnjo čast.

Toda število žrtev še ni dovršeno. Komaj je minilo to, so se že začuli ponovni poki iz majhne sosednje ulice. Takrat je udarila bomba v majhno, med več tri do petnasprotnimi hišami ležeče dvorišče.

V stanovanjih najbližje hiše je bilo pet več ali manje ranjenih, v drugi hiši pa še pet večinoma težkih ranjencev in v sosednji hiši še štiri.

Kakor hitro so pa videli zrakoplovci, da jih zasledujejo naša letala, so imeli samo še eno misel: Nazaj — ubežimo, kolikor hitro mogoče.

V svoji vnemi so se mah na mah znali iznebiti vseh eksplozivnih stvari, ki so jih pometali iz zraka, dasiravno so vedeli, da so mogli zadevati edino le meščane, žene in otroke. Tedaj je tekom par minut izbruhnil orkan ognja, železa in dima na ozemlju kakih 500 do 600 metrov. Poki so si sledili v tako kratkih presledkih, da je odmevalo od buljvarjev do utrdeb kot rohnenje strahovitega groma. Skoraj istočasno je padlo deset bomb v ulico H . . . ulico S . . . in ulico B . . .

Več bomb je padlo na ulico in so se razletele tamkaj, ne da bi bile napravile kaj drugega kot materijalno škodo. V ulici O . . . je bomba zadela kup kamenitih plošč, pripravljenih za tlakovanje ulice, in jih dobesedno razdrobila v prah. Po ulicah so nastale globoke jame, izkorinjena drevesa mole svoje veje po tleh.

V ulici B . . . je bomba popolnoma razrušila visok, debel zid v dolgosti 20 metrov. Nedaleč odtod pa so bombe napravile strahovito škodo. V majhni, gosto obljudeni ulici ste se razpočili dve bombi, komaj 20 metrov druga od druge. Ena je porušila samo neko zidano ograjo in napravila globoko luknjo v zemljo, druga pa je popolnoma razbila neko majhno hišo.

Kakih štiristo metrov odtod so se razpočile tri bombe na široki, vzpenjajoči se cesti, dočim so se žarometi zastonj trudili, da bi našli zrakoplov in so se male lučke letal zastonj križale na vse strani.

Ena teh bomb je neko hišo raztrgala na polovico od slemena do tal, da se vidi razbito pohištvo v sobah. Tudi tu je bilo človeških žrtev.

Iz previdnosti je bil alarm obustavljen šele ob 1'10 zjutraj, dasiravno je zeppelinovec izginil že zdavnaj prej. Ob tem času pa že skoraj ni bilo nobenega človeka več na ulici; Parižani so že prej odšli spat.

Slika z bojišč.

Avanti, signor capitano! Intermezzo s soške fronte. Gosti megli, ki je visela dolge tedne nad soško fronto, je sledil v nedeljo krasen pomladanski dan. V safirno-modrih valovih Adrije so se kopali solnčni žarki in tržaško prebivalstvo je imelo krasen pomladanski dan. Velika tišina je vladala na vsej soški fronti in razven običajnih topovskih bojev in brezpomembnih manjših akcij se ni zgodilo nič posebnega. V sprednjih postojankah, ki na doberdobski planoti na nekaterih točkah niso oddaljene niti 40 korakov, že več dni ni bilo nobenega pehotnega strela. Stalni neuspehi demoralizirajo celo najhrabrejše čete. Disciplina Italijanov, ki so prišli do spoznanja, da je naša soška fronta trdna kakor skala, je močno opešala. Pretresljiv dokaz zato je dogodek pri naših postojankah na kamenolomni višini. Iz 40 korakov oddaljenih italijanskih strelskih jarkov je v mraku zadonelo povelje: »Avanti«. Naši so takoj zgrabili za puške in pričakovali napada. »Avanti!« »Avanti!« je donelo z vseh strani, nato pa je sledila grobna tišina; naši so prežali kakor lovec na plemenito divjačino. Z višine je zadonel sedaj drug klic: »Avanti, signor capitano!« Po par trenutkih se je pokazal na robu italijanskega strelskega jarka mlad stotnik z golim mečem. »Avanti!«, je zakričal še enkrat in se obrnil, toda italijanski vojaki se niso genili. Ostal je čisto osamljen na pusti kamenolomni višini nasproti okopanemu sovražniku. »Avanti signor capitano!«, so kričali njegovi lastni ljudje vedno glasneje. Stopil je par korakov naprej. Zadel ga je takoj strel v sence in ga ubil na mestu. Vnovič je zadonel iz italijanskih strelskih jarkov glas, ki ga je bodril k naskoku. Od daleč je bilo zaslišati vzklike »Bravo, signor capitano!« Mrtvi mladi stotnik je ostal do noči na mestu, kjer je obležal. Potem šele so se njegovi vojaki ojunačili in ga pokopali, njegovi lastni ljudje, ki pa niso imeli nobenega veselja, da bi umirali skupno žnjim.

Domače vesti.

Za Čehi in Poljaki, Dalmatinci. Iz dunajskih listov v Dalmaciji smo posneli, da so imeli člani poklonstvene deputacije iz Dalmacije, po sprejemu pri cesarju konferenco, ki so se je udeležili tudi dalm. državnozborski poslanci, ki žive na Dunaju. Razpravljali so o gospodarskih in drugih razmerah in so sklenili: Pod utisom divne enodušnosti, ki jo je Dalmacija pokazala povodom manifestacije domoljubnih čustev napram vladarju in monarhiji, izrekajo udeleženci poklonstvene deputacije uverjenje, da se v teh usodepolnih časih kaže nujna potreba, **da narod in njegovi predstavitelji enodušno postopajo** v vseh stvareh, ki se nanašajo na deželo in prebivalstvo Dalmacije. Tega mnenja so tudi tisti člani poklonstvene deputacije, ki so iz važnih razlogov morali že zapustiti Dunaj. Z ozirom na nujnost takega ujedinjenja se je sklenilo na konferenci dalmatinskih delegatov na Dunaju dne 31. januarja, da se predsedniku deželnega zbora dr.u Ivčeviću, poslancema Dulibiću in Biankiniju, županoma dr.u Iljadiću in Kunjašiću poveri naloga, da ukrenejo korake, ki uresničijo to vsestransko izraženo željo.

Službe v Trstu za častnike, nesposobne za vojno službo. Po nekoliko čudni, nenavadni poti, po dolgem ovinku — preko dunajske »Rundschau« — doznajemo: »Tu priobčujemo v izvodku razpis služb po vladnem komisarju v Trstu, ki naj bi se izpopolnile s častniki, nesposobnimi za vojno službo: A. Gasilstvo: 1. služba poveljnika s kvalifikacijo inženirja, služba nadporočnika, služba poročnika. B. Okrajni predstojniki: 6 služb. Eno mesto tržnih komisarjev se utegne izprazniti. Popolno poznavanje italijanskega jezika je brezpogojno potrebno. **Poznavanje kakega slovanskega jezika zaželjeno!**

101 obletnica rojstva Josipa Jurja Strossmayerja. Dne 4. t. m. je minolo 101. leto, odkar je zagledal luč sveta nesmrtni vladika in narodni mecen Josip Juraj Strossmayer. Slava njegovemu spominu, ki bo živel med narodom do konca vseh koncev.

Poziv. Predstojništvo c. k. avstrijskega vojaško - vdovskega in sirotinskega fonda žaluje po svojem nepozabnem predsedniku, generalu infanterije Franu baronu Schönaichu. Da se tudi v okvirju c. k. avstrijskega vojaško - vdovskega in sirotinskega fonda ohrani pokojnikov spomin v kakem vojno - humanitarnem delu, ki bo posvečeno njegovemu spominu, je predstojništvo soglasno sklenilo ustanovitev »Schönaichovega fonda«. Iz krogov prijateljev pokojnikovih so nam došle že izdatne svote za Schönaichov fond in si od apela na širšo javnost obetamo znamenit materijalen uspeh. Zneski, ki nam bodo dohajali za ta fond, se bodo porabljali za vzdrževanje bolnih ali slabotnih sirot po vojakih, najprej onih v dobi dojenja, ki se jim le v okvirju urejenega negovanja v bolnišnici ali v kakem zavodu moreta ohraniti življenje in zdravje. Za najsiromašneje med siromašnimi je torej namenjena naša prošnja! In če se le eno samo življenje v tolažbo materi v nje žalosti po soprogu, umrlem za domovino more rešiti in ohraniti po »Schönaichovem fondu«, bo s tem — o tem smo uverjeni — najprimernejše in popolnoma v njegovem duhu počaščen pokojnikov spomin.

Predstojništvo c. k. avstr. vojaško-vdovskega in sirotinskega fonda:
FZM. Hugo pl. Hoffmann.

P. S. Darovi naj se pošiljajo z izrecno pripombo: Za Schönaichov fond« na centralno pisarno c. kr. avstrijskega vojaško-vdovskega in sirotinskega fonda na Dunaju, III., Anenbruggergasse 2 (Rennweg 5), poštno - hranilnični račun št. 149.617. Tudi uprava našega lista sprejema darove za »Schönaichov fond«.

Spominski listi na korist Rdečega križa. Ker se stroški Rdečega križa množijo vsled vsestranske svetovne vojne, dohodki pa vedno bolj padajo, je sklenilo osrednje vodstvo avstrijskega Rdečega križa na Dunaju, is ati si novega vira dohodkov. Izdalo je lične umetniško izdelane, takozvane „Spominske liste“ enake vrste v razni velikosti v vrednosti, in sicer po 2, 10 in 50 K. Izdani so v jezikih vseh narodov avstrijske monarhije. V slovenskem, oziroma v nemškem jeziku izdelane „Spominske liste“ ima v zalogi edino le pisarna deželnega in ženskega pomožnega društva Rdečega križa za Kranjsko v Ljubljani, Strosmayerjeva ulica št. 1 (II. državna gimnazija) I. nastropje, soba 51. V Ljubljani sprejemajo naročila tudi Katoliška tiskarna, Katoliška bukvarna, Narodna bukvarna in trgovine Kleinmayer in Bamberg, Kongresni trg, Kollmann, Krisper Mestni trg; Mathian, Dunajska cesta; Pevalek, Židovska ulica; Regoršek, Stritarjeva ulica; Schwentner, Prešernova ulica. — Slovenski spominski listi se morejo naročati pri za to naprošenih uredništvih izvenljubljanskih slovenskih listov: „Edinosti“ v Trstu, „Miru“ v Celovcu“, „Straže“ in „Slovenskega gospodarja“ v Mariboru, kjer leže vzorci. Naročnina po 2, 10, 50 K se mora založiti takoj pri naročbi.

Slovenci, farni občinski uradi, denarni zavodi in društva sezite po „Spominskih listkih“, ki so kras vsakega stanovanja in urada. Pomagajte, da se pomnože dohodki „Rdečemu križu“, ki toliko žrtvuje za naše ranjene in bolne junake, ki so polni hvale za usluge na bojnem polju in v zaledju, storjene jim po „Rdečem križu“. — V Ljubljani, dne 11. januarja 1916. — Deželno in gospejno društvo Rdečega križa za Kranjsko.

Telovadno društvo „Sokol“ v Rojanu se tem potom zahvaljuje gospodu učitelju Kulotu za brezplačno spremljevanje na glasovirju pri prireditvi dne 2. t. m. — Obenem se naznanja, da upri ori rojanski „Sokol“ na pustno nedeljo, 5. marca, igro in druge šaljive prizore.

Vesti iz Goriške.

Komen, 3. febr. 1916. Po inicijativi visokorodne soproge gospoda c. kr. namestnika v Trstu, baronice Lucy Fries - Skene, je tukajšnji vojaški zbor napravil tukaj kino. V je vojaštvo napravilo veliko barako iz lesa. Spredaj je oder za predstave, po stavbi so klopi in stolice in v ozadju je loža. Na desni strani pa je prostor za »buffet«, v katerem se dobijo mrzla jedila in pijače. Poseben prostor je tudi odmerjen za vojaško godbo. Dne 1. febr. se je ob 3½ popoldne vršila prva predstava. Najprej je svirala vojaška godba nekaj komadov. Sobana je bila natlačeno polna vojaštva in ljudstva. Ko je došel Nj. Visokost nadvojvoda Jožef, je godba zasvirala cesarsko pesem, katero so vsi navzoči stoječ in gologlavi poslušali. Nadvojvoda se je na to podal v svojo ložo. Sledila je potem Radeckega koračnica in nato se je začela predstava. Med odmori je svirala vojaška godba razne komade. Vsa predstava je trajala nekaj nad eno uro in vse se je izvršilo v veliko zadovoljnost in veselje navzočih. Zborno poveljništvo je razposlalo za bodoče predstave hektografirana vabila. Vstopnina za civilne ljudi in vojake je 10 vin., za častnike 50 vin. Predstave se vrše v prilog vdovam in sirotam padlih vojakov. Vse dosedanje predstave so se izvršile prav lepo in vsi filmi so bili z odobravanjem sprejeti. — Upamo, da bodo tudi v bodoče predstave mnogobrojno obiskovane, saj gre ves dohodek v dobrobit vdov in sirot naših vojakov - junakov, ki so žrtvovali svoje življenje na bojnem polju za cesarja in domovino. — Zato se v prepričanju radodarnosti ne stavijo meje. L.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

:: MALI OGLASI ::

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijeve podpetnike, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetilke, baterije, pisemski papir, kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robci, mrežice za brke, pletenine, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustnike, razne glavnike, zaponke „Patent Knopfe“, in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Niccolo štev. 19. 62

Trgovino z usnjem in čevljarskimi potrebščinam ali pa trgovino z mešanim blagom prevzamem v najem. Ponudbe na naslov: M. Gerbic, Slovenji Gradec. Štajersko. 60

Makso Japel, Logatec. Razpošilja po pošti od 1 do 5 kg franko domače surovo maslo „Puter“ po 7 kg. Rudeči fižol z dovolno opremo po 5 kg. Zavitek franko K 6·20. Jajca 24 vin. komad. Domače jedilne ocvirke po 5 kg brez obvezno. 61

Soba meblirana z dvema posteljama, na željo tudi hrana, odda se družini ali dvema mladeničema. Commerciale 9, mezanin. 300

Kupujem zastavne listke, zlato, pokvarjeno umetno zobovje. Via Maria Teresa 15, I. nad Vsaki dan od 10—12. 637

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste štev. 10 2466

Umetni zobje
z in brez čeljusti, zlate krone in obrobki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

Prodam
prenovljeno enonadstropno hišo
za trgovino z mešanim blagom z opravo in nekaj zemljišča na Spodnje Stajerskem. — Letnega prometa nad 100.000 K je zagotovljenega. Plačilni pogoji so zelo ugodni. Ponudbe pod „Redkost 39“ na Ins. odd. Ed.

Kocke za juho.
Marka „Imperial“ K 20. — Marka „Stella“ K 22 za 1000 kosov.
Na deželo se razpošilja po povzetju.
Zaloga za kocke v Trstu ulica Tiziano štev. 12.

Ivan Krže
Trst, Piazza S. Giovanni 1
Zaloga kuhinjskih in kletarskih potrebščin od lesa in pletenin, škafov vrst, čebrov in kad, sodčkov, lopat, rešet, sit in beakovrstnih košev, jerbasov in metel ter mnogo drugih v to stroko spadajočih predmetov. **Priporoča** svojo trgovino s kuhinjsko posodo vsake vrste bodi od porcelana, zemlje emaila, kositarja ali cinka, nadalje passamantorje, kletke itd. Za gostilničarje pipe, krogije, sesalje in stekleno posodo za vino.

ZOBOZDRAVNIK
Dr. J. Čermák
se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.
UMETNI ZOBJE.

Dr. HORVATH
TRST, Via Carintia 39
specijalist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
ŠIBKOST in NERVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIH.
Sprejema od 10-1 pop. in 4-7 zvečer
ob nedeljah od 10-1.